

Αιτήματα

Το αναιρεσεῖον ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 24ης Φεβρουαρίου 2021 στην υπόθεση T-108/18 και να αναγνωρίσει ότι δεν υφίστανται οι απαιτήσεις περί επιστροφής που προβλήθηκαν έναντι του αναιρεσειόντος με την απόφαση του αναιρεσίβλητου της 21ης Δεκεμβρίου 2017 (αριθ. OF/2016/0720) καθώς και της 7ης Φεβρουαρίου 2018 (αριθ. OF/2016/0720),
- επικουρικώς, να αναρέσει την ως άνω απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης,
- να καταδικάσει τον αναιρεσίβλητο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αναρέσεώς του, το αναιρεσεῖον προβάλλει τρεις λόγους.

1. Πρώτος λόγος: αιτίαση διαδικαστικής φύσεως λόγω μη επανάληψης της προφορικής διαδικασίας

Το αναιρεσεῖον υποστηρίζει ότι τα νέα πραγματικά στοιχεία που προέβαλε πρωτοδίκως, των οποίων έλαβε γνώση για πρώτη φορά μετά το πέρας της προφορικής διαδικασίας και τα οποία δεν είχε μπορέσει να προβάλει κατά τη διαδικασία μέχρι το χρονικό αυτό σημείο, στερούν από την επίδικη απόφαση του αναιρεσίβλητου την επιχειρηματολογική βάση της ως προς ουσιώδη σημεία, καθώς η απόφαση αυτή βασίζεται σε πραγματικά περιστατικά που δεν έχουν επιβεβαιωθεί από τα πορίσματα της εθνικής ανακριτικής αρχής.

Περαιτέρω, το αίτημα του νυν αναιρεσειόντος για επανάληψη της προφορικής διαδικασίας λόγω νέων πραγματικών περιστατικών τα οποία ήταν άγνωστα έως τότε, και τα οποία έχουν νομική σημασία για την έκβαση της διαφοράς καθόσον είναι ικανά να την επηρεάσουν προς όφελος του διαδίκου, απορρίφθηκε κατά πλάνη εκτιμήσεως.

2. Δεύτερος λόγος: παραγνώριση της έκτασης της αρχής του δικαιώματος ακρόασης

Το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη ότι, λόγω του γεγονότος ότι, κατά τον χρόνο έκδοσης της επίδικης απόφασης του αναιρεσίβλητου, το αναιρεσεῖον, χωρίς υπαιτιότητα του, αδυνατούσε αντικειμενικώς να προσκομίσει τα έγγραφα που αποδεικνυαν τη νομότυπη χρήση των κονδυλίων, ο αναιρεσίβλητος προέβη σε βλαπτική για το αναιρεσεῖον διαπίστωση όσον αφορά τη νομότυπη χρήση των κονδυλίων.

3. Τρίτος λόγος: παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και παραγνώριση του περιεχομένου της αρχής της αναλογικότητας

Το Γενικό Δικαστήριο δεν εκτίμησε, ή δεν εκτίμησε κατά τρόπο νομικώς ορθό, τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη που δημιουργήθηκε στο αναιρεσεῖον με τη γραπτή επιβεβαίωση εκ μέρους του αναιρεσίβλητου σχετικά με τη νομότυπη υλοποίηση των επίμαχων χρηματοδοτούμενων έργων.

Δεν διαπιστώθηκε από το Γενικό Δικαστήριο ότι εκ των υστέρων αποκαλύφθηκε πράγματι απόκλιση του πλαισίου των πραγματικών περιστατικών σε σχέση με αυτό που αποτέλεσε τη βάση της δήλωσης του αναιρεσίβλητου περί επιβεβαίωσης της ορθής χρήσης των κονδυλίων, δεδομένου ότι μόνο μια τέτοια απόκλιση θα ήταν ικανή να θέσει υπό αμφισβήτηση την αρχική θετική αξιολόγηση των διαδικασιών υλοποίησης και την καταλληλότητά τους.

Τέλος, δεν συνάδει προς την αρχή της αναλογικότητας το γεγονός ότι δεν υπήρξε πλήρης ενημέρωση για τις ενδείξεις περί πιθανού αποκλίνοντος πλαισίου πραγματικών περιστατικών, με χρήση όλων των πηγών πληροφόρησης που ήταν διαθέσιμες στον αναιρεσίβλητο και στο Γενικό Δικαστήριο, πριν λάβει ο αναιρεσίβλητος το επαχθέστερο όλων των πιθανών μέτρων (εν προκειμένω, το μέτρο της πλήρους ανάκτησης του συνόλου των χορηγηθεισών και καταβληθεισών χρηματοδοτήσεων).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το **Tribunal de première instance de Liège (Βέλγιο)**
στις 7 Μαΐου 2021 — **Starkinest SRL**

(Υπόθεση C-291/21)

(2021/C 278/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal de première instance de Liège

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσα: Starkinvest SRL

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Συνιστά επιδοθείσα δικαστική απόφαση η οποία υποχρεώνει διάδικο σε καταβολή χρηματικής ποινής σε περίπτωση παραβάσεως διαταγής παραλείψεως δικαστική απόφαση που να υποχρεώνει τον οφειλέτη να ικανοποιήσει την απαίτηση του δανειστή, κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 655/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, περί της διαδικασίας ευρωπαϊκής διαταγής δέσμευσης λογαριασμού ⁽¹⁾;
2. Εμπίπτει δικαστική απόφαση η οποία υποχρεώνει διάδικο σε καταβολή χρηματικής ποινής, καίτοι είναι εκτελεστή στη χώρα προέλευσης, στην έννοια της «δικαστικής απόφασης» του άρθρου 4 του κανονισμού 655/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, περί της διαδικασίας ευρωπαϊκής διαταγής δέσμευσης λογαριασμού, μολονότι το ύψος της δεν έχει προσδιορισθεί κατά τρόπο οριστικό, όπως επιτάσσει το άρθρο 55 του κανονισμού 1215/12 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις ⁽²⁾;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 655/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, περί της διαδικασίας ευρωπαϊκής διαταγής δέσμευσης λογαριασμού προς διευκόλυνση της διασυννοριακής είσπραξης οφειλών σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ 2014, L 189, σ. 59).

⁽²⁾ ΕΕ 2012, L 351, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Ordinario di Firenze (Ιταλία) στις 10 Μαΐου 2021 — XXX.XX κατά Ministero dell'Interno, Dipartimento per le Libertà civili e l'Immigrazione — Unità Dublino

(Υπόθεση C-297/21)

(2021/C 278/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Ordinario di Firenze

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: XXX.XX

Καθού: Ministero dell'Interno, Dipartimento per le Libertà civili e l'Immigrazione — Unità Dublino

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 17, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 604/2013 ⁽¹⁾, υπό το πρίσμα των άρθρων 19 και 47 του [Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης] και 27 του κανονισμού (ΕΕ) 604/2013, την έννοια ότι δικαστήριο κράτους μέλους, το οποίο έχει επιληφθεί προσφυγής κατά απόφασης της Μονάδας Δουβλίνου, δύναται να θεμελιώσει την ευθύνη του κράτους μέλους το οποίο οφείλει να εκτελέσει τη μεταφορά βάσει του άρθρου 18, παράγραφος 1, στοιχείο δ', εφόσον διαπιστώσει την ύπαρξη κινδύνου παραβίασης της αρχής της μη επαναπροώθησης εκ μέρους του υπεύθυνου κράτους μέλους, συνεπεία της επιστροφής του αιτούντος στη χώρα καταγωγής του, όπου ο αιτών θα εκτεθεί σε κίνδυνο ζωής ή θα υποστεί απάνθρωπη και εξευτελιστική μεταχείριση;
- 2) Επικουρικός, έχει το άρθρο 3, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 604/2013, υπό το πρίσμα των άρθρων 19 και 47 του [Χάρτη] και 27 του κανονισμού (ΕΕ) 604/2013, την έννοια ότι παρέχει στο δικαστήριο τη δυνατότητα να θεμελιώσει την ευθύνη του κράτους το οποίο οφείλει να εκτελέσει τη μεταφορά βάσει του άρθρου 18, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του εν λόγω κανονισμού, εφόσον διαπιστώνεται:
  - α) ότι υφίσταται κίνδυνος παραβίασης της αρχής της μη επαναπροώθησης εκ μέρους του υπεύθυνου κράτους μέλους, συνεπεία της επιστροφής του αιτούντος στη χώρα καταγωγής του, όπου ο αιτών θα εκτεθεί σε κίνδυνο ζωής ή θα υποστεί απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση.